

ma, kui se haige nõdder on, kui temma sil-
manäggo ja mokkad kahwatand, kui ta
kõravad kummisewad ja minnestus temma
peäle kippub.

1) Se innimenne, kelle werri jookseb,
peab sama ühte külma tuppya widud. Pan-
ne tedda pitkali mahha ja aia temma ihho
sirgeks; katta tedda kergeste riettega kinni
ja ärra anna temmale ühtegi muud, kui
happut jomaaega jua ja wata hästi järrele,
et ta paljo ei sa ligutada.

2) Jookseb werri wolaste hawast wälja,
siis krapu noaga üht liinast ride-tükki ja mis
siis mahhatulleb, sedda kasta ädikaga mär-
jaks ja panne sedda hawa peäle. Sa woid
ka hallit pabberit ehk ka taeta wõtta ja kui
sedda ädika sisse olled kastnud, hawa
peäle panna.

3) Need kohhad, mis keige enamiste
werd jookswad, pearwad kõrgemale heide-
tud sama, kui keik mu ihho, ja siis tulleb

wähhemalt sawad mõda läinud. Sest
sedda kaueminne se haaw lahti seisab, sed-
da enneminne woid sinna lota, et kui keik
mis siin õppetakse, wisi pärrast prugitud
on, innimenne jälle woib terweks sada.

3) Tahhab se haaw kinniminna, siis
psilleta sedda kohta seddamaid jälle kumaks-
tehtud rauaga — ehk panne, kui haaw al-
les lahti on, nattoke penikest sola, peneks
tougatud pippart, ja ninnatubbakast selle ha-
wa sisse ja panne siis nartsoga, mis õlli
sisse kastetud, ehk raswaga woitud, sedda
hawatud kohta kinni.

4) Innimenne, kedda hul koer ham-
mustanud, peab katsma rahholisse melega
olla, sest et hirm ja kartus temmale agga
suremat kahjo teeb. Seisko temma siis
paigal. Ärgo wihhastago ta ennast. Ta
hoidko pallawa ja külma eest. Temma sõ-
go ja jogo rohkest pima — agga ärgo pru-
kigo mitte õllut, ja ei koggoniste mitte wina.